

Rozdział 8

Po dogłębnym rozważeniu tego co zostało powiedziane, człowiek może szczerze błagać [o wybaczenie], z głębi swojego serca. „...bo Twoja miłująca dobroć jest wielka, w Swoim miłosierdziu wymaż moją przewinę” (Psalm 51, 3). Wtedy jego serce jest dogłębnie przeniknięte żalem z powodu iskry boskości obecnej w nim i ponad nim, jak była już o tym mowa. To błaganie ma pobudzić najwyższe miłosierdzie, z Trzynastu Cech Miłosierdzia, które pochodzą z Najwyższej Woli, symbolizowanej przez „cierń” na szczycie litery Jud, daleko przekraczające przepływ pochodzący z liter Jego Imienia.

Ze względu na swoje wysokie pochodzenie, te Cechy Miłosierdzia naprawiają wszystkie defekty, mówi o tym werset: „Wybaczy przewinienie i bunt i [dosł.] oczyści” (Bemidbar 14, 18). Na skutek tego wzbudzenia [miłosierdzia, następującego po okazaniu skruchy], zło i sitra achra nie są już więcej żywione siłą życiową, emanującą z dolnego Hej, jak była o tym mowa. (Końcowe Hej powraca na swoje właściwe miejsce, stając się jak przedtem zjednoczone z Jud-Hej-Waw. Tyle wystarczy do zrozumienia).

Tak samo dzieje się na dole, w boskiej duszy człowieka: „twoje grzechy nie oddzielają [cię od Boga]” (Jesaja 59, 2). Jest powiedziane: [wołając jedną z Trzynastu Cech Miłosierdzia, dosł. tłumacząc] „oczyszczą się” (Juma 86a) – ci, którzy powrócą do Niego, aby zmyć i oczyścić swoje dusze z brudnego ubrania, którymi są siły zła, jak jest napisane w Gemarze Sota 3b: „[ubrania pochodzące z grzechu człowieka, które] go okrywają.

Po tym jak oczyszczający powiew [przebaczenia] przechodzi i oczyszcza je, ich dusze mogą powrócić rzeczywiście do Boga, niech będzie błogosławiony, wspiąć się na najwyższe szczyty, do ich [dusz] samego źródła i przyłączyć do Niego, osiągając nadzwyczajną jedność [z Nim]. Jest to ta jedność, która istniała zanim dusza została tchnięta oddechem Jego ust, zstąpiła i została ubrana w ciało człowieka. (Analogicznie: zanim ktoś zrobi wydech, jego oddech jest zjednoczony z jego osobą, on i jego oddech nie są jeszcze rozdzieleni). Jest to doskonała skrucha [teszuwa – co w języku hebrajskim oznacza też „powrót”]. Ten stan zjednoczenia i ta skrucha są nazywane teszuwa ilaa, najwyższą formą skruchy, która następuje po teszuwa tataa, niższej formie skruchy. Zohar, w Raja Mehemna w Nasso, wyjaśnia, że teszuwa ilaa jest osiągana za pomocą studiowania Tory, w szacunku i bojaźni Świętego Jedynego, niech będzie błogosławiony. Albowiem ta [litera Waw] jest dzieckiem Jud-Hej [ben-Jud-Hej], czyli bina [to znaczy „zrozumienie”]. (Przewaga pokutnika [baal teszuwa] nad człowiekiem doskonale sprawiedliwym, jak mówi Zohar (I 129b) w Chajej Sara, polega na tym, że „Z większą tęsknotą serca i z większą siłą pragną oni zbliżyć się do Króla”.